

LADDERPUZZEL 74

Er was eens een oude dame, die achter haar huis een niet te grote tuin had, die zij wilde beplanten met bomen. De tuinman werd ontboden en zij gaf hem opdracht om in de tuin 5 rijen van 4 bomen te planten.

De tuinman was het aanvankelijk niet eens over dit aantal, daar zijns inziens de tuin hiervoor veel te klein was, zodat de bomen te dicht op elkaar kwamen te staan en hij rekende haar vóór, dat de ruimte in de tuin slechts geschikt was voor maximaal 10 bomen.

De oude dame bleef echter bij haar eis en wilde niet van toegevoegde weten, waarop de tuinman, die niet graag een klant kwijtraakte, de zaak nog eens van alle kanten bekeek en na enige rekenen en gepuzzel met een voorstel voor den dag kwam, waarbij zowel de oude dame als de tuinman elk hun zin kregen.

Hoe werden de bomen geplaatst?

Voor de juiste oplossingen worden 3 punten gegeven.

Inzendingen diemen vóór dinsdag 20 augustus in het bezit te zijn van mej. Hartstucker, redactie VDH-tje.

Oplossing puzzel 71

1. zijterups, 2. osselhaas, 3. maece-nas, 4. eucldes, 5. roomsoes, 6. erger-nis, 7. emeritus, 8. nameloes, 9. zwart-vos, 10. waterpas, 11. abrikoos, 12. lij-waarts, 13. uithoems, 14. weerglas, 15. morpheus, 16. alfagras, 17. ansjovis, 18. kibboets, 19. trajectus, 20. nodeloos, 21. opwaarts, 22. geelgors, 23. gracieus, 24. erfprins, 25. eerdag, 26. nachtlans.
- Te beginnen bij 6. leest men v.d.n.been. **EEN ZWALUW MAAKT NOG GEEN ZOMER.**

PRUSSWINNAARS

Nu de vrij dure vakantieweken weer achter de rug zijn, zal het voor de heren Th. A. Oosterlaken, afn. 2330 en L. v. d. Plas, afn. 2932, wel prettig zijn te vernemen, dat zij beiden als winnaars van onze ladderpuzzel uit de bus zijn gekomen. Na 71 inzendingen hebben zij een totaal van resp. 82 en 81 punten behaald en daarmee de top van de ladder bereikt.

Beiden kunnen hun prijs (f 10,—) afhalen bij mej. Hartstucker, redactie VDH-tje.

Wij gingen een dagje uit

Een opgeveit gezelschap



"Hé, ben jij er ook al weer zo lang", zo begroeten in de vroege morgen van dinsdag 9 juli jongstedelen vele VDH-sters elkaar. Het klonk voor buitenstaanders wel wat raadselachtig. Wat was er dan eigenlijk aan de hand? We zullen het gauw uit de doeken doen.

Alle werknemers van VDH en ENAF, die langer dan vijf jaar in dienst waren, gingen een dagje uit!

Een gerieflijke bus voerde hen naar het lieflijke Brabant en wel naar Eindhoven, waar aan de TOMADO-fabrieken een bezoek werd gebracht. In deze fabrieken worden — niet elektrische — huishoudelijke artikelen vervaardigd uit ijzerdraad. Na een korte uiteenzetting over de oprichting en de gang van zaken in het bedrijf, kregen we gelegenheid met eigen ogen te aanschouwen hoe het daar reilde en zeilde. Men kreeg de indruk, dat er hier geen problemen rondom de productie bestonden. Alles liep zo „gemoeit". Toch kampt men daar ook met een moeilijkheid, namelijk de omschakeling van het personeel van landarbeid naar fabrieks-werk, hetgeen een langdurig proces is.

Zo hebben we ook eens kennis kunnen maken met een ander bedrijf, zo geheel verschillend met het onze.

Na een koele dronk in de moderne kantine namen we node afscheid van TOMADO.

We vervolgden onze weg naar de EFTELING in Kaatsheuvel, waar we ons de rest van de dag best hebben vernamakt. De sprookjestuin was werkelijk een sprookje. Ook de speeltuin was erg in trek.

Na het smakelijke diner in Brede

Na het smakelijke diner in Brede

Na het smakelijke diner in Brede

Na het smakelijke diner in Brede

Na het smakelijke diner in Brede

Na het smakelijke diner in Brede

Gewijzigde functielijst C.A.O.

De in de C.A.O. voor handarbeiders in bijlage I genoemde functielijst was bij het afsluiten van de C.A.O. in oktober 1956 niet compleet.

Wij hebben thans van het College van Rijksbestuurders de goedkeuring verkregen voor de complete functielijst.

De nieuwe lijst is gedrukt op 4 blaadjes gegond papier, die op de betreffende blaadzijden in het boekje kunnen worden geplakt.

Alle VDH-waartners zullen deze blaadzjes vinden in hun loonzakje in de week van 12—17 aug. e.k.

Die maand- en weekloners, die uit hoofde van hun functie of anderszins voor deze gewijzigde functielijst in aanmerking komen, kunnen deze na 17 aug. a.s. afhalen op de afdeling Arbeid

VERVOLG VAN PAG. 3

weerd en bereikte de eervolle tweede plaats. Ten slotte was het ook dit elftal, dat kans zag de kampioenen in een 2—2 gelijkspel een punt te ontfutselen.

Het Telco A elftal was dit jaar niet van die sterke, zoals wij die van voorgaande jaren kenden. Toch wist dit team beslag te leggen op de derde plaats.

Het Kantoor en de Stampertij belandden beide met zeven punten in de middelmoet en overtroefden aldus het Montlage A elftal, dat onzes inziens qua spelers toch zeker hoger op de ranglijst had moeten eindigen.

De verrichtingen van de Draaierij zijn ons erg tegengevallen, terwijl de elftallen van Montage B en Telco B een rol van ondergeschikte betekenis hebben gespeeld.

Tot zover, wat het bedrijfsstoernooi betreft.

In Utrecht is men na beëindiging van het jaarlijkse sportcontact niet bij de pakken gaan neerzitten. Men heeft al spoedig aansluiting gezocht bij teams van andere bedrijven.

Zoende is men gekomen tot een zomervoorvoetbaltoernooi. Het Utrechtse elftal heeft al neermalen het zoet van de overwinning mogen smaken, waarbij de hoge uitslagen, die er zijn gevallen ons allenminst aan de kracht van dit elftal doen twijfelen. Zelfs is het erin geslaagd, zonder ook maar één wedstrijd te verliezen, kampioen te worden. Een prestatie die voor zich zelf spreekt.

Indien wij juist zijn ingelicht is men in Den Haag voornemens een wedstrijd tussen de beide kampioenselftallen uit Utrecht en Den Haag te organiseren.

Er werd dus weer naar hartelust gevoelbal, waarbij aan lichaam en geest de nodige ontspanning werd verschaft.

Mede namens mijn vrouw, dank ik directie, chefs, collega's, Ziekentroost, Sociale Zaken e.v.a. hartelijk voor de vele blijken van belangstelling en hulp, welke ik tijdens mijn ziekte mocht ontvangen.

J. M. Konwenberg, C. 2121.

Hierbij betuig ik mijn hartelijke dank voor het mooie bloemstukje en de bloemen die ik tijdens mijn ziekte mocht ontvangen, aan Ziekentroost, chef en collega's.

Mef. G. v. d. Grand, afn. Landspreekbeed.



het V.D.D. H-tje

PERSONEELSORGAAN van VAN DER HEEM N.V. DEN HAAG UTRECHT HOLLAND
 Verkoopkantoor VAN DER HEEM N.V. en Eerste Nederlandse Autorijwielabriek N.V.
 Redacteur: C. Schrevel.
 Redactie-Adviescommissie: dr. Joh. H. Scheurer (voorzitter), C. A. M. Kroon, L. F. Laurier, ds. C. A. A. van Luttervelt en ing. J. Roorda.

VAKANTIE GEHAD... EN NU...?

Een prettige herinnering is iets waarvan u zich nog lange tijd kunt koesteren. Vandaar dat wij meenden dat wij over de vakantie, die voor de meeste VDH-ers weer achter de rug is, toch nog iets moesten schrijven.

Uitsonderingen daargelaten komt de vakantie het meest in aanmerking om er prettige herinneringen aan te bewaren. Waar u dan ook geweest moogt zijn in uw vakantie: in uw eigen huis, ergens in Nederland, of misschien wel over de grenzen en wat u ook gedaan heeft in deze weken, u heeft deze tijd als vrije mensen met uw gezin naar eigen inzicht kunnen besteden. Juist omdat u tot op zekere hoogte, afgezien dan van de weersomstandigheden, uw vakantie gemaakt heeft tot wat het geworden is, zult u er in de meeste gevallen met plezier aan terugdenken. U moogt nu ook weer in staat worden geacht met plezier aan het werk te gaan, misschien nog wel eens met een zekere weemoed terugdenkend aan de weken die achter u liggen, maar u er aan de andere kant u van bewust zijn.

de dat altijd vrij zijn ook niet alles is en dat vakantie een groot deel van zijn waarde ontleent aan het feit dat zij niet zo dikkwijls voorkomt.

Als wij dan ook boven dit stukje geschreven hebben „Vakantie gehad... en nu...?" dan zal het u in woorden duidelijk zijn geworden, dat de woorden „en nu" slaan op het werk waaraan de meesten van ons inmiddels zijn begonnen. Het is dus eigenlijk geen probleem, zult u denken. De vakantie is achter het werk. Maar wat wij hier bedoelen, waarmee u weer aan het werk gaat en blijft. Niet de gedachte van: het moet nu eenmaal en er is niet onderuit te komen, maar als het enigszins kan de gedachte: vakantie houden is fijn, maar ook: kunnen werken is een groot voor-

de dat vakantie een groot deel van zijn waarde ontleent aan het feit dat zij niet zo dikkwijls voorkomt.

Als wij dan ook boven dit stukje geschreven hebben „Vakantie gehad... en nu...?" dan zal het u in woorden duidelijk zijn geworden, dat de woorden „en nu" slaan op het werk waaraan de meesten van ons inmiddels zijn begonnen. Het is dus eigenlijk geen probleem, zult u denken. De vakantie is achter het werk. Maar wat wij hier bedoelen, waarmee u weer aan het werk gaat en blijft. Niet de gedachte van: het moet nu eenmaal en er is niet onderuit te komen, maar als het enigszins kan de gedachte: vakantie houden is fijn, maar ook: kunnen werken is een groot voor-

de dat vakantie een groot deel van zijn waarde ontleent aan het feit dat zij niet zo dikkwijls voorkomt.

Als wij dan ook boven dit stukje geschreven hebben „Vakantie gehad... en nu...?" dan zal het u in woorden duidelijk zijn geworden, dat de woorden „en nu" slaan op het werk waaraan de meesten van ons inmiddels zijn begonnen. Het is dus eigenlijk geen probleem, zult u denken. De vakantie is achter het werk. Maar wat wij hier bedoelen, waarmee u weer aan het werk gaat en blijft. Niet de gedachte van: het moet nu eenmaal en er is niet onderuit te komen, maar als het enigszins kan de gedachte: vakantie houden is fijn, maar ook: kunnen werken is een groot voor-

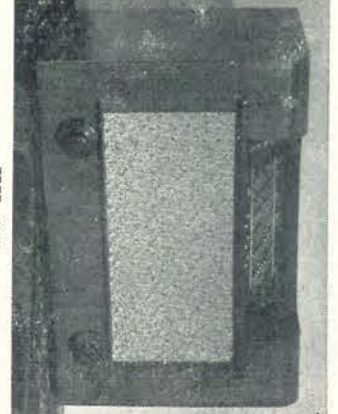
de dat vakantie een groot deel van zijn waarde ontleent aan het feit dat zij niet zo dikkwijls voorkomt.

Als wij dan ook boven dit stukje geschreven hebben „Vakantie gehad... en nu...?" dan zal het u in woorden duidelijk zijn geworden, dat de woorden „en nu" slaan op het werk waaraan de meesten van ons inmiddels zijn begonnen. Het is dus eigenlijk geen probleem, zult u denken. De vakantie is achter het werk. Maar wat wij hier bedoelen, waarmee u weer aan het werk gaat en blijft. Niet de gedachte van: het moet nu eenmaal en er is niet onderuit te komen, maar als het enigszins kan de gedachte: vakantie houden is fijn, maar ook: kunnen werken is een groot voor-

de dat vakantie een groot deel van zijn waarde ontleent aan het feit dat zij niet zo dikkwijls voorkomt.

Als wij dan ook boven dit stukje geschreven hebben „Vakantie gehad... en nu...?" dan zal het u in woorden duidelijk zijn geworden, dat de woorden „en nu" slaan op het werk waaraan de meesten van ons inmiddels zijn begonnen. Het is dus eigenlijk geen probleem, zult u denken. De vakantie is achter het werk. Maar wat wij hier bedoelen, waarmee u weer aan het werk gaat en blijft. Niet de gedachte van: het moet nu eenmaal en er is niet onderuit te komen, maar als het enigszins kan de gedachte: vakantie houden is fijn, maar ook: kunnen werken is een groot voor-

de dat vakantie een groot deel van zijn waarde ontleent aan het feit dat zij niet zo dikkwijls voorkomt.



KY 175

Over kwaliteit en service gesproken

Enige tijd geleden kregen wij een brief uit Haifa, Israël, waarin de schrijver de loftrumpet stak over een in zijn bezit zijnde Erres radio. Op zichzelf niets bijzonders, zult u zeggen, en dat zijn wij volkomen met u eens. Toch zat er aan dit geval wel een bijzondere kant en daarom schrijven wij dit stukje.

Het toestel waarover de briefschrijver het heeft is een KY 175, dat in 1936 werd geïmporteerd en naar schatting 80.000 branduren heeft gemaakt. Eerst na verloop van 21 jaren vindt de eigenaar het noodzakelijk enkele onderdelen te vernieuwen. U zult het met ons eens zijn dat dit nu eens een prachting voorbeeld is van de kwaliteit van onze radiotoestellen uit die tijd.

Een ander punt waarvan wij altijd veel aandacht besteden, is de service. De onderdelen die de eigenaar van dit toestel bij ons aanvraagt kunnen wij zelfs nu nog leveren en dat na 21 jaar. Elke VDH-er kan hierop trots zijn en dat zijn we dan ook!

Ten gerieve van hen die zich het uiterlijk van het toestel niet meer in herinnering kunnen roepen, hebben wij hierbij een afbeelding geplaatst.

recht.

Toen wij dit neerschreven speelde in onze herinnering de opmerking van een VDH-er, die al enkele jaren in een sanatorium verpleegd werd. Deze man had, bij wijze van spreken, al enkele jaren vrij, in die zin dat hij niet werkte. De opmerking die hij bij het afscheid plaatste, namelijk „Ik zou er alles voor over hebben als ik weer zou mogen werken" trof ons diep.

En daarom vakantie gehad... en nu... nu met plezier aan het werk!



In memoriam KEES DE RUITER

Tijdens de vakantie werden wij opgeschrikt door de tijding dat een van onze werknemers, Kees de Ruiter, werkzaam als monteur op onze fabriek Keulsekade, plotseling was overleden.

Hij bereikte de nog jeugdige leeftijd van 23 jaar. Alhoewel De Ruiter nog slechts een half jaar in onze dienst was, hebben wij hem leren kennen als een goed collega en een ijverig werker. Onze gevoelens van deelneming gaan uit naar zijn vrouw, die met een baby van 3 weken achterblijft. Wij zullen aan hem de beste herinneringen bewaren. Dat hij ruste in vrede.

Avonden, die u

vrij moet houden

Voor het a.s. winterseizoen heeft de Programma-commissie de volgende personeelsavonden gepland:
woensdag 18 september: Ensemble Mostaert „Een avond in Wenen“ opera- en operettezang van een boeiend genre; woensdag 2 oktober: Goochelaar Boeda en onze band;
vrijdag 18 oktober: Declamator Maarten Kapteyn, ons mannenkoor en ons ballet;
woensdag 13 november: Film „Telefoon voor u“;
zaterdag 7 december: St. Nicolaasfeest voor de kinderen;
vrijdag 13 december: Onze toneelgroep met „Fatale druppels“;
maandag 30 december: Jaarsluitings-samenkomst.
Nadere gegevens volgen telkens tijdig voor elke avond.

Nieuw houtbedrijf in gebruik genomen

Met enig ceremonieel werd maandagmorgen j.l. het nieuwe houtbedrijf door onze president-directeur, de heer L. W. van der Heem in gebruik gesteld. Wij hopen op deze voor ons bedrijf belangrijke gebeurtenis binnenkort uitgebreid terug te komen.

Wat gaan we de komende winter doen?

Wij kunnen ons zo voorstellen dat u, met nog vers in het geheugen de prettige herinnering aan de afgelopen vakantie, zich bij het lezen van dit opschrift afvraagt: Wat zit hierachter? Wij zullen u niet lang in onzekerheid laten en recht op ons doel afzetten. Wij willen u een suggestie doen voor de besteding van de twee en dertig uren per week, waarover de heer Scheunert het in zijn cursusje heeft.
In de tegenwoordige tijd zo snel ontwikkelende maatschappij wordt steeds meer naar diploma's gevraagd en in vele gevallen komt men er niet vanaf door te zeggen: Daar weet ik wel iets van.
Waarom zoudt u een deel van deze twee en dertig uren, die u per week vrij bent, niet nuttig besteden door te gaan studeren? Er liggen binnen Van der Heem en zeker ook daarbuiten tal van mogelijkheden. De financiële bezwaren, die in bepaalde gevallen aanwezig kunnen zijn, zijn mogelijk via ons Studiefonds op te vangen. Wij geloven dat het in hoofdzaak een kwestie van willen en pas in de tweede

plaats van kunnen is. Studeren eist nu eennmaal een bewuste aanpak en vooral doorzetting. Het ligt dus in de eerste plaats bij uzelf.
Wij willen u graag adviseren bij de keuze van uw studie. De heer C. van Delft van onze afdeling Opleidingen is hiertoe graag bereid. Wij hopen dat de heer Van Delft in de komende weken een stroom van aanvragen om inschrijvingen te verwerken zal krijgen, maar vooral dat er in de komende winter filks zal worden gestudeerd.

Spreekuur O.R. Maarweg

13 AUGUSTUS 1957.

1e pauze: de heren Mindé — Van Gromdelle,

2e pauze: de heren Reimerink — Van de Velde.

Opgelet!

In verband met de vakantie van het personeel van onze drukkerij zal het eerstvolgende VDH-lie op zaterdag 31 augustus a.s. verschijnen.

VVD-sters....

opgepaast!

Mohammed ben Ali was een ijverig student aan de medische faculteit van de Universiteit van Damascus. Hij was een gelovig muzelman en zijn vader was een rijk grootgrondbezitter, die niets anders te doen had dan 's morgens te paard zijn katloven en gerustendiefen te bezoeken en te kijken of zijn arbeiders veel genoeg werkten. De vader van Mohammed ben Ali was een gelukkig man, had vele vrouwen en was gezegend met vele kinderen. Mohammed was de oudste zoon en daardoor zijn lievelingskind. Mohammed telde 21 jaren en kon zich verheugen in het gelukkige bezit van twee vrouwen.

Mohammed kon van zijn vader zoveel geld loskrigen als zijn hart begeerde en nu hij zijn studie aan de universiteit beëindigd had, mocht hij van Pa een studiereis maken naar het verre en toek zo dichtbij zijnde Europa. Mohammed zou graag naar Parijs gaan om daar het nuttige met het aangename te verenigen. Hij kocht een reis naar het Midden-Oosten, en nu wilde hij eens kennismaken met het echte Parijs, het Parijs van Frankrijk, het Parijs dat een mis waard was, zoals Hendrik de Guise eens heeft gezegd.

Hij vloog erheen, natuurlijk zonder zijn vrouwen mede te nemen, zoekt een behoorlijke pensioen in het Quartier Latin, de studentenvijk van Parijs, waar hij ook vele Arabisch sprekende studiegenoten kon vinden en begon de stad te verkennen. Hij maakte vrienden, maar ook vrienden en werd ten slotte verteld op een knappe, blonde en voorl slanke jonge Française, Marcelle genaamd, nog geen 17 jaar oud, die op een hoedentelgier ergens in Montparnasse niet ver van het Quartier Latin werkte. Hij kocht voor haar, met Pats centen, mooie juwelen, overlaadde haar met hase geschenken en beloofde ten slotte haar te zullen trouwen. Hun verloofingstijd werd uitbundig gevierd en leek meer op wittebroodsweken. Het paar leefde gelukkig en ademde met volle teugen het Parijs studententent in.

Eindelijk was de tijd aangebroken, dat Mohammed ben Ali weer terug moest keren naar zijn vaderland en zijn belofte houdende nam hij Marcelle mee naar het land, waar de gebruiken zo geheel verschillen van die van Parijs. Zij kwam aan in Damascus, stond verbaasd van het Oosterse karakter van deze stad. Mohammed stelde Marcelle dan zijn vader voor — die verrukt was van zijn knappe lieve schoondochter — en hoopte vurig, dat zij hem vele zonen zou schenken. De datum van het huwelijk werd bepaald en Marcelle begon zich hierop voor te bereiden, totdat zij op een zeker ogenblik kennis maakte met de twee eerste vrouwen van Mohammed ben Ali en vernam, dat zij de Driede in Bunde zou worden. Voor onze Mohammedaanse student was dit iets doorgewoons, maar de arme Marcelle kon dit niet begrijpen en voelde zich bedrogen. Zij nam onmiddellijk de benen en vluchtte weg naar Beiroet, waar zij thans nog werkt als naaister op een atelier om op deze wijze haar terugreis naar Frankrijk te kunnen verdienen. Mohammed ben Ali is nu een gezien dichter in Damascus, bezitter van vele vrouwen. Want het bezit van vele vrouwen betekent rijkdom en achting.

Deze historische gebeurtenis toont aan hoe een sprookje werkelijkheid werd met alle gevolgen van dien.

32 uur vullen

Dit is, de fabrieksvakantie is genoten. Alleen de ENAF heeft ze nog tegoed. Maar voor de meesten onzer is het dus weer de tijd geworden om aan het dagelijkse werk te gaan.

Dat dagelijkse werk neemt het grootste deel van onze weektijd in beslag. Maar het eist niet de gehele week. Er blijven zo gemiddeld 32 uren buiten werktijd per week beschikbaar.

Dat zal natuurlijk voor de één wat ruimer dan voor de ander zijn. Doch ik heb ruimschoots zo gerekend: elke werkdag na waassen en eten zo van acht tot elf (dat's een nette bedruaansrijd) drie uren; zaterdag in de middag pak-weg vier uren extra en zondag tien uren. Alles buiten etenstijden, deze dan ook weer ruim berekend. Bij elkaar 32 uren buiten de werktijden, waarover we wekelijks beschikken. En wat doen we ermee?

Vullen; ja, natuurlijk, maar hoe? We oemen die uren gewoontlijk onze „ortje gte“. Dat „ortje“ wil dan zeggen: de zaak legt er geen beslag op, bijzondere gevallen daargelaten.

Gedeeltelijk kunnen we die tijd gebruiken om te rusten. Nu moet u wel in het oog houden, dat ik in die 32 uren al niet heb meegedaan de tyden voor eten en even uitblazen, want anders kwam ik zeker aan ongeveer 50 uren toe.

Goed, maar ook dan kan men van die 32 er enige met rust doorbrengen. Dat zal het geval zijn na sterke inspanningen. Maar heel vaak rust een mens meer uit door eens wat anders te doen dan door niets te doen, doch dat kan per persoon variëren. Rusten is echter wel iets anders dan leiglopen of naar zitten te zitten om te roddelen of te snuffen.

In de vakantie hebben we gerust altemaal eens even fijn de tougel gevierd en het er wat van genomen. Nu komt niet alleen de werkperiode in de fabriek terug, maar ook de tijd voor vrijetijdsbesteding.

Ontnugs heeft een onderzoek uitgezeten, dat de Nederlanders nogal huise-lijke zijn gebleven, zelfs in tegenstelling met de meeste andere volken. Als voorbeeld noemde dat onderzoek, dat 43% van ons volk nooit of te nimmer naar een bioscoop gaat. Dat zegt echter over de huishoudelijkheid nog niet voldoende, want men kan ook om andere redenen dan bioscoopbezoek vaak de deur uitgaan.

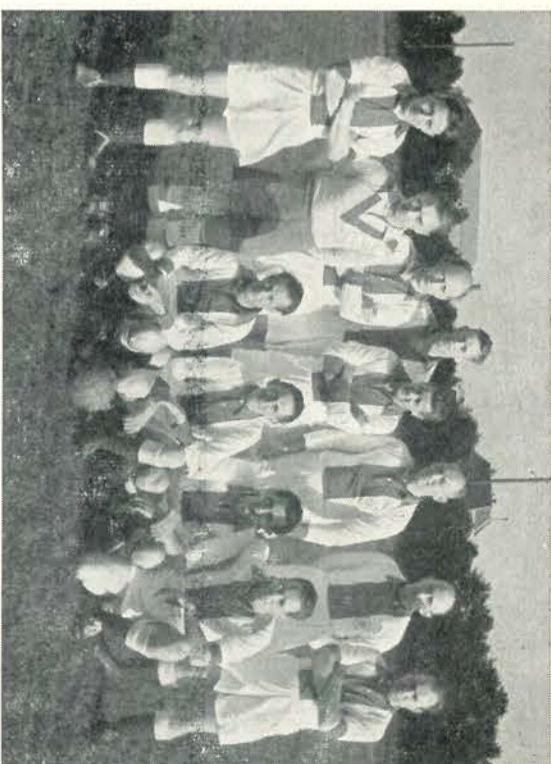
Maar goed, we zijn dus nog al huise-lijck. Maar wat gaan we thuis nu doen? Het antwoord op die vraag is evenzeer belangrijk als de kwestie, wat en hoe we overdag bij het bedrijfswerk zijn geweest.

Nu de vakantie dus voorbij is, staan we voor twee serieuze taken tegelijk: een werkweek in het beroep en 32 uren vrije tijd verantroord vullen.

Scheurer.

Wijziging telefoonnummers

hr Schirris	500
hr Van der Plas	501
hr De Kooy	503
hr Douglas	504
hr De Vael (1s.)	504
hr De Vael (2s.)	504
hr Glanemans	505
hr Peelen	507
Portier Saturnusstraat	550



DE UTRECHTSE KAMPIOEN

NABESCHOUWING

In ons VDH-lie van 20 juli j.l. hebben wij, zij het zeer beknop, gewag gemaakt van het feit, dat de VDH-bedrijfsvoetbalcompetitie 1957 werd beëindigd met een officiële uitreiking van de door de directie ter beschikking gestelde wisselbecker aan het elftal van de Gereedschapmakerij, die door haar op overtuigende wijze was gewonnen. Beknopp, omdat plaatsgebrek ons daartoe noopte.

Nu echter vele voetbalclubs reeds bezig zijn met het treffen van voorberidingen om in de naderende competitie zo goed mogelijk voor de dag te kunnen komen en ook omdat koning Soccer onder onze personeelsleden veel volgingen telt, lijkt het ons aardig nog eens op onze bedrijfscompetitie terug te komen.

Mede door het succesvolle resultaat dat het elftal van de Gereedschapmakerij bereikte, waardoor de wisselbecker, door deze in drie achtereenvolgende jaren te winnen, nu definitief in haar bezit kwam, ontstond bij ons de gedachte de achtelgonden, die de organisatie tot het ontwerpen van een bedrijfsvoetbal hebben geleid, eens nader te belichten.

Om hieroe te komen moeten wij enkele jaren teruggaan. Wij kunnen ons nog heel goed de tijd herinneren, dat er jaarlijks een sportdag werd georganiseerd, waarop naast voetbal ook voor andere sporten een plaats was ingeruimd. Wij denken in dit verband aan de gespeelde wedstrijden tegen onze Utrechtse sportvrienden, waarbij voetbal weliswaar de hoofdschotel vormde, maar waarnaast ook een dames- en herenhandbalteam de strijd tegen de Utrechtse collega's opnamen.

Zo'n dagje uit deed het wel en de stemming was dan ook opperbest. Onder de dingen ryaaliteit deed wel eens afbreuk aan het spel en vaak werd er zelfs vinnig om de eer gestreden. Toch waren deze wedstrijden nooit uitrair en zelden werd de sportvrielt geweld aangedaan.

Wanneer na zo'n sportevenement de teams weer broederlijk (of zusterlijk) waren verenigd in een gezellig samenzijn, had deze ryaaliteit plaats gemaakt voor een collegiale vriendschap, die door beide partijen zeer werd gewaardeerd.

Het enige bezwaar tegen deze jaarlijkse sportuitwisseling was wel het feit, dat een te beperkt aantal personeelsleden eraan kon deelnemen. Dit in tegenstelling tot een bedrijfsvoetbal, dat voor iedere afdeling vrij tot inschrijving openstaat en waaraan iedere voetballiehebber zijn hart kan ophalen. Dit werd door de organisatoren ook zo gezien, waarna tot het instellen van een interne jaarlijkse bedrijfscompetitie werd besloten.

Aanvankelijk schuchter begonnen, is dit jaarlijkse toernooi inmiddels uitgebreid tot een sportief gebeuren van behoorlijke omvang, dat nogal wat voorbereidend werk vraagt, en waaraan veel vrije tijd moet worden geofferd. Indien wij de competitie van dit jaar nu eens vergelijken met die van voorgaande jaren, dan valt het direct op dat de belangstelling van de zijde der fabrieksafdelingen steeds toeneemt, zodat met genoegen kan worden vastgesteld dat met deze koersverandering een goede greep was gedaan. Dit jaar zagen de organisatoren zich zelfs genoodzaakt twee velden te huren om binnen een redelijke termijn de wedstrijden te doen spelen.

Ook de publieke belangstelling bleek sterk te zijn toegenomen, mede door dat het wedstrijdpeil, over het geheel genomen, hoger lag dan voorgaande jaren. Inderdaad hebben de afdelingen onderling ernaar gestreefd met een presentabel elftal op het veld te komen, zodat menige strijd voor de kijkers een aardig en vaak ook spannend schouwspel werd, waaraan wij nog eerlijkheidsalve willen toevoegen, dat de weergoden ons wel bijzonder goed gezind zijn geweest en het gehele verloop gunstig hebben beïnvloed.

Naast de uitstekende prestatie van de Ger-makerij heeft het Combinatie-elftal zich dit keer bijzonder goed ge-